

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2006/11/EÜ,**15. veebruar 2006,****teatavate ühenduse veekeskkonda lastavate ohtlike ainete põhjustatava saaste kohta****(Kodifitseeritud versioon)****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust⁽¹⁾,

olles konsulteerinud Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 4. mai 1976. aasta direktiivi 76/464/EMÜ teatavate ühenduse veekeskkonda lastavate ohtlike ainete põhjustatava saaste kohta⁽³⁾ on korduvalt oluliselt muudetud⁽⁴⁾. Selguse ja otstarbekuse huvides tuleks kõnealune direktiiv kodifitseerida.

(2) Liikmesriikidel on vaja võtta üldisi ja samaaegseid meetmeid, et kaitsta ühenduse veekeskkonda reostuse, eriti aga püsivate, mürgiste ja bioakumuleeruvate ainete põhjustatud reostuse eest.

⁽¹⁾ ELT C 117, 30.4.2004, lk 10.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 26. oktoobri 2004. aasta arvamus (ELT C 174 E, 14.7.2005, lk 39) ja nõukogu 30. jaanuari 2006. aasta otsus.

⁽³⁾ EÜT L 129, 18.5.1976, lk 23. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/60/EÜ (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).

⁽⁴⁾ Vt II lisa A osa.

(3) Mitmed konventsioonid on mõeldud kaitsma rahvusvahelisi vooluveekogusid ja merekeskkonda saaste eest. On oluline tagada nende konventsioonide kooskõlastatud rakendamine.

(4) Mitmes liikmesriigis kohaldatavate teatavate ohtlike ainete veekeskkonda juhtimist käsitlevate sätete erinevused võivad luua ebavõrdseid konkurentsitingimusi ning seega otseselt mõjutada siseturu toimimist.

(5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsus nr 1600/2002/EÜ, millega võetakse vastu kuues keskkonnaalane tegevusprogramm,⁽⁵⁾ näeb ette hulga meetmeid magevee ja merevee kaitsmiseks teatavate saasteainete eest.

(6) Selleks et tagada ühenduse veekeskkonna tõhus kaitse, on vaja koostada esimene nimistu, edaspidi "I nimistu", kuhu tuleks aineid valida nende mürgisuse, püsivuse ja bioakumuleerumisvõime põhjal ja kust tuleks välja jätta bioloogiliselt ohutud või kiiresti bioloogiliselt ohututeks aineteks lagunevad ained, ning samuti teine nimistu, edaspidi "II nimistu", kuhu kuuluksid ained, millel on veekeskkonnale kahjulik mõju, mida on siiski võimalik piirata konkreetsele alale ja mille ulatus sõltub suubla omadustest ja asukohast. Nende ainete juhtimine keskkonda peaks toimuma eelnevate lubade alusel, kus oleksid kindlaks määratud heitveenormid.

(7) Keskkonna saastamine I nimistus nimetatud ohtlike ainetega tuleb lõpetada. Piirväärtused on kindlaks määratud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ (millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik)⁽⁶⁾ IX lisas osutatud direktiivides. Direktiivi 2000/60/EÜ artikkel 16 näeb ette korra, millega kehtestatakse prioriteetsete ainete kontrollimise meetmed ja keskkonna kvaliteedistandardid.

⁽⁵⁾ EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.

⁽⁶⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1. Direktiivi on muudetud otsusega nr 2455/2001/EÜ (EÜT L 331, 15.12.2001, lk 1).

- (8) II nimistusse kuuluvate ainete põhjustatud veereostust on vaja vähendada. Selleks peaksid liikmesriigid käivitama programme, mille lahutamatuks osaks on veekeskonna kvaliteedi standardid, mis määratakse kindlaks kooskõlas nõukogu direktiividega, kui need on olemas. Kõnealuste saasteainete heitveenorme tuleks arvutada neid keskkonna kvaliteedi standardeid arvestades.
- (9) Üks või mitu liikmesriiki võivad eraldi või üheskoos võtta rangemaid meetmeid, kui on ette nähtud käesoleva direktiiviga.
- (10) Eriti ohtlike ainete heited ühenduse veekeskonda tuleks nende päritolu väljaselgitamiseks inventeerida.
- (11) I lisa I ja II nimistut võib omandatud kogemuste põhjal olla vaja muuta või täiendada, vajaduse korral viies aineid II nimistust üle I nimistusse.
- (12) Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis on seotud II lisa B-osas esitatud direktiivide siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaegadega,
- c) *magevee piir* – koht vooluveekogus, kus vee soolsus mõõna ajal ja vähese mageveevoolu korral merevee tõttu oluliselt suureneb;
- d) *heide* – I lisa I või II nimistusse kuuluvate ainete juhtimine artiklis 1 osutatud vetesse, välja arvatud järgmised heited:
- i) süvendustööde heited,
- ii) laevadelt eksploatatsiooni käigus territoriaalvetesse lastavad heited,
- iii) laevadelt territoriaalvetesse kaadatavad heited;
- e) *reostus* – inimese poolt otsene või kaudne ainete või energia viimine veekeskonda, mis ohustab inimeste tervist, elusressursse ja vee ökosüsteeme, halvendab keskkonna kasutamist puhkeaja veetmiseks või häirib teisi õiguspäraseid vee kasutamise viise.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 3

Artikkel 1

Arvestades artiklit 7, kohaldatakse käesolevat direktiivi järgmise suhtes:

- a) maismaa pinnavesi;
- b) territoriaalveed;
- c) riigisisised rannikuveed.

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *maismaa pinnavesi* – kogu seisev või voolav pinnavesi ühe või mitme liikmesriigi territooriumil;
- b) *riigisised rannikuveed* – vesi maismaa pool lähtejoont, millest mõõdetakse territoriaalvete laiust, mis vooluveekogude korral ulatub magevee piirini;

Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid artiklis 1 osutatud vete reostamise lõpetamiseks I lisa I nimistus loetletud aineliikidesse ja -rühmadesse kuuluvate ohtlike ainetega (edaspidi "I nimistu ained") ning samade vete reostamise piiramiseks I lisa II nimistus loetletud aineliikidesse ja -rühmadesse kuuluvate ohtlike ainetega (edaspidi "II nimistu ained") kooskõlas käesoleva direktiiviga.

Artikkel 4

I nimistu ainete suhtes kehtib järgmine:

- a) kõikide nende ainete artiklis 1 osutatud vetesse heitmiseks on vaja asjaomase liikmesriigi pädeva asutuse eelnevat luba;
- b) kõikide nende ainete artiklis 1 osutatud vetesse heitmiseks ning, kui see on käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalik, kanalisatsiooni laskmiseks määratakse kõnealuses loas kindlaks heitveenormid;
- c) lube antakse üksnes piiratud ajaks. Neid võidakse direktiivi 2000/60/EÜ IX lisas osutatud direktiividega sätestatud heite piirväärtuste muutusi arvestades pikendada.

Artikkel 5

1. Artikli 4 alusel antud lubade heitveenormidega määratakse kindlaks:

- a) heites lubatud aine maksimaalne kontsentratsioon. Lahjendamise korral jagatakse direktiivi 2000/60/EÜ IX lisas osutatud direktiividega sätestatud heite piirväärtus lahjendusteguriga;
- b) heites lubatud aine maksimaalset kogust tohib vajaduse korral ühel või mitmel perioodil väljendada saasteaine kaaluühikuna saastava tegevuse iseloomuliku elemendi ühiku kohta (näiteks kaaluühik tooraine ühiku või tooteühiku kohta).

2. Liikmesriigi pädev asutus võib vajaduse korral iga loa puhul kehtestada rangemad heitveenormid kui need, mis saadakse direktiivi 2000/60/EÜ IX lisas osutatud direktiividega sätestatud heite piirväärtuste kohaldamisest, võttes eelkõige arvesse kõnealuste ainete mürgisust, püsivust ja bioakumuleerumismõimet keskkonnas, kuhu neid heidetakse.

3. Kui heite keskkonda juhtija teatab, et ta ei ole võimeline heitveenorme täitma, või kui see on asjaomase liikmesriigi pädevale asutusele ilmne, siis luba ei anta.

4. Kui heitveenormid jäetakse täitmata, võtab asjaomase liikmesriigi pädev asutus kõik asjakohased meetmed, et tagada loa tingimuste täitmine ja et vajaduse korral keelatakse heite keskkonda juhtimine ära.

Artikkel 6

1. Artiklis 1 osutatud vete II nimistu ainetega reostamise vähendamiseks loovad liikmesriigid programme, mida nad rakendavad eelkõige lõigetes 2 ja 3 osutatud viisidel.

2. Iga artiklis 1 osutatud vetesse juhitava heite jaoks, mis võib sisaldada II nimistu aineid, on vaja asjaomase liikmesriigi pädeva asutuse eelnevat luba, milles on sätestatud asjakohased heitveenormid. Sellised normid peavad põhinema keskkonna kvaliteedi standarditel, mis määratakse kindlaks lõikes 3 sätestatud viisil.

3. Lõikes 1 osutatud programmid hõlmavad veekeskkonna kvaliteedi standardeid; need määratakse kindlaks kooskõlas nõukogu direktiividega, kui need on olemas.

4. Programmid võivad samuti sisaldada sätteid, mis reguleerivad ainete või ainerühmade ja toodete koostist ja kasutust, arvestades tehnika viimaseid majanduslikult teostatavaid edusamme.

5. Programmides määratakse kindlaks nende täitmise tähtsajad.

6. Programmide ja nende täitmise tulemuste kokkuvõtted saadetakse komisjonile.

7. Komisjon korraldab koos liikmesriikidega nende programmide korrapärase võrdlemise, et tagada nende rakendamisel piisav kooskõlastatus. Kui komisjon seda vajalikuks peab, teeb ta nõukogule või Euroopa Parlamendile selle kohta asjakohaseid ettepanekuid.

Artikkel 7

Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi alusel vastuvõetud meetmete rakendamiseks vajalikud meetmed, suurendamata seejuures reostust veekogudes, mille suhtes artiklit 1 ei kohaldata. Peale selle keelavad nad ära igasuguse tegevuse, millega tahtlikult või tahtmatult hoidutakse käesoleva direktiivi sätete täitmisest.

Artikkel 8

Käesoleva direktiivi alusel võetavate meetmete rakendamine ei tohi mitte mingil juhul ei otseselt ega kaudselt põhjustada artiklis 1 osutatud vete reostuse suurenemist.

Artikkel 9

Vajaduse korral võivad liikmesriigid eraldi või üheskoos võtta põhjalikumaid meetmeid, kui on ette nähtud käesoleva direktiiviga.

Artikkel 10

Pädev asutus inventeerib artiklis 1 osutatud vetesse tehtavad heited, mis võivad sisaldada I nimistu aineid, mille suhtes kohaldatakse heitveenorme.

Artikkel 11

1. Liikmesriigid saavad iga kolme aasta järel, tehes seda esimest korda ajavahemiku kohta 1993 kuni 1995 kaasa arvatud, komisjonile käesoleva direktiivi rakendamist käsitleva teabe sektori aruande kujul, mis hõlmab ka muid asjaomaseid ühenduse direktiive. Selline aruanne esitatakse kas küsimustiku või vormi alusel, mille komisjon koostab nõukogu 23. detsembri 1991. aasta direktiivi 91/692/EMÜ teatavate keskkonnaalaste direktiivide rakendamise aruannete ühtlustamise ja ratsionaliseerimise kohta ⁽¹⁾ artiklis 6 ette nähtud korras. Küsimustik või vorm saadetakse liikmesriikidele kuus kuud enne aruandes käsitletava ajavahemiku algust. Aruanne saadetakse komisjonile üheksa kuu jooksul pärast selles käsitletud kolmeaastase ajavahemiku lõppu.

Komisjon avaldab ühenduse aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta üheksa kuu jooksul pärast aruannete saamist liikmesriikidelt.

2. Lõike 1 alusel saadud teavet tohib kasutada üksnes eesmärgil, milleks seda taotleti.

3. Komisjon ja liikmesriikide pädevad asutused, nende ametnikud ega teised teenistujad ei tohi avaldada käesoleva direktiivi kohaldamise tulemusena neile teatavaks saanud teavet, mis oma laadilt on ametisaladus.

4. Lõigete 2 ja 3 sätted ei takista avaldamast üldteavet ja ülevaateid, mis ei sisalda teavet üksikute ettevõtjate või ettevõtjate ühenduste kohta.

Artikkel 12

Nõukogu ja Euroopa Parlament vaatavad läbi ja vajaduse korral täiendavad komisjoni ettepanekul, mille see teeb omal algatusel või liikmesriigi palvel, I lisa I ja II nimistut vastavalt omandatud kogemustele, viies vajaduse korral asjaomaseid aineid II nimistust üle I nimistusse.

Artikkel 13

Direktiiv 76/464/EMÜ tunnistatakse kehtetuks, ilma et see mõjutaks liikmesriikide kohustusi, mis on seotud II lisa B-osas esitatud direktiivide siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaegadega.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile koosõlas III lisas esitatud vastavustabeliga.

Artikkel 14

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 15

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 15. veebruar 2006

Euroopa Parlamendi nimel
president

J. BORRELL FONTELLES

Nõukogu nimel
eesistuja

H. WINKLER

⁽¹⁾ EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48. Direktiivi on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

I LISA

Aineliikide ja -rühmade I nimistu

I nimistu sisaldab järgmistesse aineliikidesse ja -rühmadesse kuuluvaid aineid, mis on valitud nende mürgisuse, püsivuse või bioakumuleerumisvõime tõttu; välja arvatud bioloogiliselt ohutud ained või ained, mis lagunevad kiiresti bioloogiliselt ohututeks aineteks:

1. halogeenorgaanilised ühendid ja ained, mis võivad neid veekeskkonnas moodustada;
2. fosfororgaanilised ühendid;
3. tinaorgaanilised ühendid;
4. ained, millel on veekeskkonnas või selle kaudu kantserogeensed omadused ⁽¹⁾;
5. elavhõbe ja selle ühendid;
6. kaadmium ja selle ühendid;
7. püsivad mineraalõlid ja naftapäritoluga süsivesinikud,

ning artiklite 3, 7, 8 ja 12 rakendamisel:

8. püsivad sünteetilised ained, mis võivad ujuda veepinnal, jääda heljumisse või settida ning takistada vee kasutamist.

Aineliikide ja -rühmade II nimistu

II nimistu sisaldab

— I nimistusse kuuluvaid aineliike ja -rühmi, mille direktiivi 2000/60/EÜ IX lisa osutatud direktiividega sätestatud heite piirväärtusi ei ole nendes direktiivides kindlaks määratud,

— teatavaid üksikaineid ja aineliike, mis kuuluvad järgmiselt loetletud aineliikidesse ja -rühmadesse,

ja millel on veekeskkonnale kahjulik mõju, mida on siiski võimalik piirata konkreetsele alale ning mille ulatus oleneb suubla omadustest ja asukohast.

Teises taandes osutatud aineliigid ja -rühmad

1. Järgmised metalloidid ja metallid ning nende ühendid:

1. tsink	6. seleen	11. tina	16. vanaadium
2. vask	7. arseen	12. baarium	17. koobalt
3. nikkel	8. antimon	13. berüllium	18. tallium
4. kroom	9. molübdeen	14. boor	19. telluur
5. plii	10. titaan	15. uraan	20. hõbe

2. Biotsiidid

ja nende derivaadid, mis ei esine I nimistus.

⁽¹⁾ Kui mõni II nimistus esinev aine on kantserogeenne, loetakse see aine kuuluvaks käesoleva nimistu 4. kategooriasse.

3. Ained, mis rikuvad veekeskkonnast saadud inимтоiduks mõeldud toodete maitset ja/või lõhna,

ning ühendid, mis võivad põhjustada selliste ainete teket veekeskkonnas.
4. Räni toksilised või püsivad orgaanilised ühendid ja ained, mis võivad põhjustada selliste ühendite moodustumist vees, välja arvatud bioloogiliselt ohutud või vees kiiresti ohututeks aineteks lagunevad räniorgaanilised ühendid.
5. Anorgaanilised fosforiühendid ja fosfor lihtainena.
6. Mittepüsivad mineraalõlid ja naftapäritoluga süsivesinikud.
7. Tsüaniidid, fluoriidid.
8. Hapnikusisaldust ebasoodsalt mõjutavad ained, eriti ammoniaak, nitritid.

Avaldus artikli 7 kohta

Liikmesriigid kohustuvad kehtestama torujuhtmete kaudu avamerre juhitava reovee kohta nõuded, mis on vähemalt sama ranged kui käesoleva direktiiviga kehtestatud nõuded.

II LISA

A-OSA

KEHTETUKS TUNNISTATUD DIREKTIIV KOOS MUUDATUSTEGA

(osutatud artiklis 13)

Nõukogu direktiiv 76/464/EMÜ (EÜT L 129, 18.5.1976, lk 23)

Nõukogu direktiiv 91/692/EMÜ (EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/60/EÜ (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1)

ainult I lisa punkt a

ainult selle artikli 22 lõike 2 neljandas

taandes tehtud viide direktiivi 76/464/EMÜ

artiklile 6

B-OSA

SISERIIKLIKU ÕIGUSESSE ÜLEVÕTMISE TÄHTAJAD

(osutatud artiklis 13)

Direktiiv	ülevõtmise tähtaeg
76/464/EMÜ	—
91/692/EMÜ	1. jaanuar 1993
2000/60/EÜ	22. detsember 2003

III LISA

VASTAVUSTABEL

Direktiiv 76/464/EMÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 1, lõige 1, sissejuhatav osa	Artikkel 1, sissejuhatav osa
Artikkel 1, lõige 1, esimene taane	Artikkel 1, punkt a
Artikkel 1, lõige 1, teine taane	Artikkel 1, punkt b
Artikkel 1, lõige 1, kolmas taane	Artikkel 1, punkt c
Artikkel 1, lõige 1, neljas taane	—
Artikkel 1, lõige 2, sissejuhatav osa	Artikkel 2, sissejuhatav osa
Artikkel 1, lõige 2, punktid a, b ja c	Artikkel 2, punktid a, b ja c
Artikkel 1, lõige 2, punkt d, esimene taane	Artikkel 2, punkt d, alapunkt i
Artikkel 1, lõige 2, punkt d, teine taane	Artikkel 2, punkt d, alapunkt ii
Artikkel 1, lõige 2, punkt d, kolmas taane	Artikkel 2, punkt d, alapunkt iii
Artikkel 1, lõige 2, punkt e	Artikkel 2, punkt e
Artikkel 2	Artikkel 3
Artikkel 3, sissejuhatav osa	Artikkel 4, sissejuhatav osa
Artikkel 3, punkt 1	Artikkel 4, punkt a
Artikkel 3, punkt 2	Artikkel 4, punkt b
Artikkel 3, punkt 3	—
Artikkel 3, punkt 4	Artikkel 4, punkt c
Artikkel 4	—
Artikkel 5	Artikkel 5
Artikkel 7	Artikkel 6
Artikkel 8	Artikkel 7
Artikkel 9	Artikkel 8
Artikkel 10	Artikkel 9
Artikkel 11	Artikkel 10
Artikkel 12	—
Artikkel 13	Artikkel 11
Artikkel 14	Artikkel 12
—	Artikkel 13
—	Artikkel 14
Artikkel 15	Artikkel 15
Lisa	Lisa I
—	Lisa II
—	Lisa III